

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200702
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618200702.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 969,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 969,72 eura a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 911,87 eura od 02. 10. 2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou) zo dňa 09. 03. 2018, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) dňa 12. 03. 2018, uplatnil žalobca voči žalovanému istinu 911,87 eura, úroky 57,13 eura, úrok z omeškania 0,72 eura, úrok 17,90 % ročne z istiny 911,87 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 911,87 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov 57,13 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdnych poplatkov, prípadne „iné vyčíslené trovy konania“. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 05. 05. 2015 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 200,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach a celý úver, aj s príslušenstvom, bol žalovaný povinný splatiť do 19. 04. 2021. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas). Žalobca preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 21. 09. 2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) a v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanov, po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou zo dňa 19. 07. 2017. Ku dňu predčasného zosplatnenia, t. j. 21. 09. 2017 pohľadávka žalobcu voči žalovanému predstavovala 1 089,72 eura. Uplatnenú istinu 911,87 eura žalobca odôvodnil ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 1 200,- eur a úhradou žalovaného vo výške 288,13 eura. Úroky 57,13 eura predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol povinný splácať v rámci anuitných splátok do predčasného zosplatnenia pri úrokovej sadzbe 17,90 % ročne, úroky z omeškania 0,72 eura, ktorá vznikla v dôsledku omeškania dlžných splátok a predstavuje 5 % ročne. V sume 1 089,72 eura bol zahrnutý aj poplatok 60,- eur, ktorý si však žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaný po zosplatnení úveru ku dňu podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu.

2. Žaloba s prílohami, všeobecné poučenie spotrebiteľa a uznesenie 6Csp/15/2018-59 zo dňa 22. 05. 2018, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa k žalobe vyjadril do 10 dní, boli žalovanému doručené dňa 28. 05. 2018. V stanovenej lehote, a ani doteraz, sa žalovaný k žalobe nevyjadril.

3. Vzhľadom na predmet sporu, keď skutkové tvrdenia neboli sporné a ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, súd v zmysle § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 07. 08. 2018 o 10.45 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 23. 07. 2018.

4. Žalobca odvodzoval nárok, uplatnený v tomto konaní, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej so žalovaným dňa 05. 05. 2015. Vzhľadom na označenie zmluvných strán a predmet zmluvy, jedná sa o zmluvu spotrebiteľskú. Potom je na danú vec potrebné aplikovať procesné ustanovenia uvedené v § 290 a nasl. CSP. Nakoľko žalovaný sa k žalobe nevyjadril súd ma za nesporné, že strany uzatvorili 05. 05. 2015 uvedenú zmluvu a za nesporné považoval aj listinné dôkazy, predložené žalobcom.

5. Listinnými dôkazmi mal súd preukázané, že žalovaný požiadal žalobcu dňa 04. 05. 2015 o poskytnutie úveru vo výške 4 000,- eur pri dobe splácania 5 rokov. Následne dňa 05. 05. 2015 žalobca (banka) a žalovaný (klient), uzatvorili písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-Pôžička (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému bezúčelový úver vo výške 1 200,- eur. Úroková sadzba bola dojednaná na 17,90 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 36,- eur, výška anuitnej splátky 27,28 eura, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 18. 05. 2015, počet splátok 72, splatných mesačne v 18. kalendárny deň, celková splatnosť úveru bola určená na 19. 04. 2021, výška RPMN 21,25 %, priemerná RPMN 20,16 %, celková čiastka, ktorú klient mal zaplatiť, bola vyčíslená na 2 000,16 eura. Ďalej boli dojednané poplatky, konkretizované v tejto listine. Z „Prehľadu splácania“ vyplýva, že žalovaný pravidelne splácal úver v dojednaných splátkach po 27,28 eura do 18. 05. 2016, v júni 2016 poukázal nižšiu splátku, len 12,40 eura. Následne žalovaný ešte poukázal splátky na úver až do 18. 05. 2017, aj keď nie vždy v určenej výške 27,28 eura. Za celú dobu žalovaný uhradil žalobcovi sumu 682,- eur, z ktorej na úhradu úroku žalobca započítal sumu 393,87 eura a na istinu sumu 288,13 eura. Od júna 2017 už veriteľ neevidoval od žalovaného žiadne splátky. Opakovaným upozornením zo dňa 19. 07. 2017 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 84,67 eura najneskôr do 24. 07. 2017, pričom žalovaný bol poučený, že v prípade neuhradenia dlžnej splátky žalobca uplatní právo vyplývajúce z § 565 Obč. zák. a požiada ho o zaplatenie celej pohľadávky, ktorá v tom čase predstavovala 970,09 eura. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 21. 09. 2017 žalobca oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že neobnovil plnenie povinnosti v zmysle zmluvy. Tým žalovanému vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť celú zostávajúcu sumu, vyčíslenú žalobcom na 999,72 eura, plus poplatok za výzvu 30,- eur, teda spolu 1 029,72 eura s príslušenstvom, najneskôr do 01. 10. 2017.

6. Z uvedeného je nesporné, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, takže na právne vzťahy strán sporu súd aplikoval príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva podľa Obč. zák. Jedná sa síce o tzv. absolútny obchod, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto úprava výhodnejšia, ako úprava podľa Občianskeho zákonníka. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver súd skúmal, či zmluva o úvere obsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZSÚ“). Pretože žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či uplatnený nárok je v súlade s hmotným právom.

7. Preskúmaním súd zistil, že zmluva o úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 05. 05. 2015, obsahuje všetky náležitosti upravené v § 9 ods. 1, 2 ZSÚ, takže počas trvania zmluvného vzťahu žalovaný bol povinný splácať úver tak, ako bolo dojednané.

8. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Právo zosplatiť úver v prípade, ak klient nezaplatí ktorúkoľvek dlžnú sumu ani do 3 mesiacov od jej splatnosti, vyplýva z bodu 2.8 Obchodných podmienok pre úvery občanom - J. L. R., účinným od 15. 12. 2014. Za použitia výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, preto súd vychádzal z predpokladu uzavretia dohody o možnosti predčasnej splatnosti úveru tak, ako to je upravené v § 565 Obč. zák. Žalovaný nenamietal listinné dôkazy, predložené žalobcom, takže pokiaľ od júna 2017 nepoukazoval žiadne splátky a aj predtým boli uhrádzané v niektorých mesiacoch nižšie splátky, žalobca bol oprávnený vyzvať žalovaného na predčasné splatenie úveru výzvou zo dňa 21. 09. 2017, keď predtým na túto možnosť žalovaného upozornil prípisom zo dňa 19. 07. 2017. Žalobca síce nepredložil doklad, preukazujúci doručenie týchto písomností žalovanému, ale nakoľko žalovaný nenamietal tvrdenie žalobcu o tom, že bol o predčasnom zosplatnení úveru informovaný, súd vychádzal z predpokladu, že opakované upozornenie zo dňa 19. 07. 2017 bolo odoslané poštou žalovanému nasledujúci deň, t. j. 20. 07. 2017, a doručené bolo dňa 23. 07. 2017. Obdobne súd vychádzal z predpokladu, že výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 21. 09. 2017 bola odoslaná nasledujúci deň, t. j. 22. 09. 2017, a doručená žalovanému dňa 25. 09. 2017. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 21. 09. 2017, dokedy žalovaný bol povinný splácať istinu, ako aj zmluvné úroky. V konaní bolo nesporné, že žalovaný do zosplatnenia úveru (a aj doteraz) zaplatil sumu 682,- eur, z čoho veriteľ započítal na úhradu istiny čiastku 288,13 eura. Pretože žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 200,- eur, po započítaní tejto úhrady predstavuje dlh na istine 911,87 eura, a v tejto časti preto súd žalobe vyhovel.

11. Do zosplatnenia úveru bol žalovaný povinný platiť úroky z úveru, dojednané v zmluve, vo výške 17,90 % ročne. Z prepočtu žalobcu, ktorý žalovaný nenamietal, zmluvné úroky do zosplatnenia úveru predstavovali sumu 451,- eur. Zo splátok, vykonaných žalovaným, veriteľ započítal na úhradu úrokov sumu 393,87 eura, takže súd vyhovel žalobe aj v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania zmluvného úroku vo výške 53,13 eura.

12. Žalovaný nepochybne nesplácal ani do zosplatnenia splátky vždy v dojednanej výške včas (t. j. do 18. dňa toho ktorého mesiaca), pričom žalobca z dôvodu omeškania vyčíslil úroky z omeškania za dobu do 21. 09. 2017 sumou 0,93 eura, na úhradu týchto úrokov započítal sumu 0,21 eura, takže súd vyhovel žalobe aj v časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať do zosplatnenia úveru úroky z omeškania vo výške 0,72 eura.

13. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

14. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 21. 09. 2017, pričom žalovaného vyzval prípisom zo dňa 21. 09. 2017 na uhradenie dlžnej sumy s príslušenstvom najneskôr do 01. 10. 2017. Nakoľko v tejto lehote žalovaný dlžnú sumu neuhradil, patria žalobcovi úroky z omeškania od nasledujúceho dňa, t. j. od 01. 10. 2017. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,00 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, žalobcovi patria úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 911,87 eura od 02. 10. 2017 do zaplatenia. Pre vznik omeškania totiž nie je určujúci dátum zosplatnenia úveru, ale skutočnosť, kedy veriteľ vyzval dlžníka na zaplatenie konkrétnej dlžnej sumy (§ 563 Obč. zák.) a pokiaľ veriteľ určil na zaplatenie lehotu, tak posledným dňom tejto lehoty. Preto súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania z istiny od 22. 09. 2017, ako požadoval, ale až od 02. 10. 2017, pretože do 01. 10. 2017 mohol žalovaný uhradiť dlh v lehote splatnosti určenej žalobcom.

17. Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“)

(1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

(2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

18. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej sumy, pričom úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Doba splatnosti zmluvného úroku sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, od spôsobu splatenia istiny úveru, to znamená jednorazovo, alebo v splátkach. Celková suma zmluvných úrokov však musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len v prípade, ak je oprávnený vrátiť poskytnuté prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Žalobcovia prislúchali zmluvne dojednané úroky z úveru 17,90 % len do zosplatenia úveru, t. j. do 21. 09. 2017. Po zosplatení úveru nastal stav, keď žalovaný, ako dlžník, už nemal právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, takže veriteľ nemôže inkasovať úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Pokiaľ preto žalobca žiadal priznať úroky z úveru 17,90 % ročne z istiny 911,87 eura aj od 22. 09. 2017 do zaplatenia, tento nárok mu nepatrí a v tejto časti preto súd žalobu zamietol.

19. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. Ako nedôvodný súd posúdil aj nárok žalobcu, pokiaľ žiadal priznať úroky z omeškania 5 % ročne z nezaplatených úrokov úveru 57,13 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia. Úroky z omeškania aj úroky z úveru sú príslušenstvom pohľadávky, a preto oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania (R 70/95). Podľa judikatúry Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník totiž neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky (úrokov z úveru - Rc 5/2006). V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 57, 13 eura od 22. 09. 2017 do zaplatenia, preto súd žalobu zamietol.

21. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

22. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť priznanú istinu, spolu s príslušenstvom, v zákonnej lehote 3 dni, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

23. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 969,72 eura (istinu 911,87 eura, kapitalizované úroky z úveru 57,13 eura a úroky z omeškania 0,72 eura), ktorá suma bola aj základom pre vyrubenie súdneho poplatku. V tejto časti bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu, pričom zamietnutá žaloba bola len v časti príslušenstva. Preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu

100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.